

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
79 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2019

Наукове видання

Збірник тез доповідей 79 наукової конференції викладачів академії
16 – 19 квітня 2019 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 9 від 02.04.2019 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови

Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

Але вже наприкінці липня радянським військам, які захопили плацдарм на ворожій території, які утримували дунайську частину кордону, довелось відступати без попередньої підготовки, під постійним обстрілом ворога, несучи тяжкі втрати.

АКСІОЛОГІЧНО-НОРМАТИВНИЙ ЕКСПЕРТНИЙ АНАЛІЗ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ СТРАТЕГІЙ

**Лар'яновський І.С., канд. філос. наук, ст. викладач
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Ефективна реалізація високотехнологічної інноваційної стратегії, якій притаманна позитивна соціальна значущість, потребує комплексного аксіологічно-нормативного експертного аналізу, застосування якого передбачає: по-перше, виявлення багатовимірної структури дослідницьких та інженерно-конструкторських завдань з урахуванням суперпозиції зовнішніх та внутрішніх чинників, тобто тих чинників, які обумовлюють загальний еволюційний контекст соціогенезису високотехнологічних інновацій; по-друге, складання мережевих планів науково-дослідних та технологічних операцій, які повинні мати системний характер та відповідати багатогранному змісту кінцевого високотехнологічного аксіологічно-орієнтованого продукту; по-третє, здійснення сценарного прогнозування соціальної ефективності виконання запланованих технологічних операцій, особливо тих, що спроможні визначально впливати на формування загальної еволюційної спрямованості оцінюваної науково-технічної стратегії; по-четверте, своєчасне коригування як окремих позицій, так і певних структурних модулів мережевого плану, виходячи з оперативних даних про фактичний стан виконання графіку запланованих дій та хід реалізації науково-технічної стратегії; по-п'яте, здійснення перерозподілу інтелектуальних, організаційних, фінансових, матеріальних ресурсів, за умови зосередження їх на критичних пунктах творчого науково-технічного зростання; по-шосте, виявлення альтернативних технологічних рішень та проведення багатоваріантного аналізу соціальної ефективності обраної науково-технічної стратегії на основі комплексного порівняльного експертного оцінювання з позицій інтегрального аксіологічно-нормативного підходу.

Тобто, заздалегідь, ще на стадії попереднього опрацювання значущого науково-технічного проекту або науково-технічної стратегії експерти повинні оцінити загальну еволюційну спрямованість, сукупний культуротворчий потенціал та соціальні перспективи, що пов'язані з ймовірною реалізацією оцінюваного проекту або аналізованої стратегії. Потрібно також створити умови для розгортання перманентного аксіологічно-нормативного супроводу науково-технічних інновацій та високотехнологічного інжинірингу в повному життєвому циклі їхнього функціонування – від формулювання дослідницького завдання, висунення генеральної ідеї, конструювання, розробки макету, дизайнерського та технологічного доопрацювання аж до маркетингових досліджень, постачання наукомісткої продукції замовнику та її сервісного обслуговування.

Для забезпечення необхідної повноти та достовірності у проведенні аксіологічно-нормативного експертного аналізу науково-технічних інновацій та стратегій високотехнологічного розвитку доцільно дотримуватися лише тих програм оцінювання, що спираються на вичерпне філософсько-методологічне обґрунтування передбачених оцінних процедур, наприклад, на основі абдуктивного та проблемно-конструктивного методів, які забезпечують чітке визначення змісту всіх етапів оцінювання. Тобто комплексне оцінювання ефективності обраної науково-технічної стратегії та запровадженого на її основі інноваційного інжинірингу потребує, в першу чергу, з'ясування, яким саме є сукупний вплив прикладеного науково-технічного знання та застосованої технології на результативність соціально-економічної діяльності. При цьому, під час проведення експертного оцінювання слід враховувати наступні обставини, що мають принципове значення: по-перше, сукупний

ефект неможливо визначити сьогодні лише на підставі того або іншого спеціалізованого нормативного показника, оскільки сучасне науково-технічне знання та високі технології чинять вплив не лише на ефективність виробничого процесу, а також і на загальну якість управління, культуру виробництва, характер виробничих взаємовідносин тощо; по-друге, ефект від запровадження конкретної технологічної інновації не може бути достовірно обчислений без урахування результуючої еволюційної спрямованості прийнятої стратегії науково-технічного розвитку, по відношенню до якої високотехнологічна інновація має розглядатися як певний етап у реалізації цієї стратегії як цілого та відповідним чином оцінюватися; по-третє, оцінка ефективності науково-технічних інновацій та високотехнологічної діяльності повинна бути не лише кількісною, але й якісною, тобто в оцінці мають бути відображені неринкові параметри науково-технічної інновації, що виявляють себе, наприклад, у покращенні умов праці та підвищенні її безпеки, у досягненні потрібної гнучкості виробничо-технологічного процесу, стимуляції творчої атмосфери у виробничих відносинах тощо; по-четверте, експертна оцінка також повинна враховувати наявність у спеціалістів, що здійснюють рецепцію сучасного науково-технічного знання та реалізацію інноваційної стратегії відповідної кваліфікації та здатності підходити до практичної справи творчо, бо, врешті-решт, сучасне науково-технічне знання та високотехнологічна діяльність виявляють власну цінність у повному обсязі не інакше, як у комунікативному творчому зусиллі з боку різнопрофільних спеціалістів, що як адресати інноваційної науково-технічної цінності під час розгортання її еволюційних потенцій мають здобути унікальний професійний та соціальний досвід.

ДО ПРОБЛЕМИ ФІЛОСОФСЬКОГО ОСМИСЛЕННЯ СМЕРТІ

**Пурцхванідзе О.В., канд. філос. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

До числа питань, які з необхідністю постають перед людиною відносно питання про смерть. Відношення до смерті зумовлює форми всіх релігійних культів і вірувань, лежить в основі філософських концепцій і наукових пошуків. Її неосяжність і загадка проголошується такими мислителями як Ф. Ніцше, С. К'єркегор, М. Гайдеггер, В. Янкелевич, Ж.-П. Сартр, М.А. Бердяєв, В.В. Розанов. До числа сучасних авторів продовжуючих означену традицію слід віднести таких, як В.В. Варава, П.С. Гуревич, К.Г. Ісупов, А.В. Демічев, М.С. Уваров, С.В. Хоружий та інші.

Сьогодні смерть стала предметом танатології, яка на відміну від філософської рефлексії не претендує на осягнення смерті, а являє собою форму концептуалізації смерті, в основі якої лежить наукове дослідження смерті, мета якого – максимально подовжити людське життя і дійти примирення людини зі смертю як невідворотним кінцем [1]. В цьому контексті танатологія є місцем, де не є необхідним власне філософське осмислення смерті як такої, її неосяжність виноситься у площину осягнення через певні практики. Наприклад, практика танатотерапії, яка зумовлює потужну дію, торкається і коректує практично всі психологічні проблеми людини, виступає ефективним засобом релаксації.

Досягнення в сфері науки, мистецтва і літератури, релігійні і філософські пошуки – те мале, чим послуговується людина у своєму природньому прагненні осягти смерть. І мале воно через те, що існує лише в межах людського буття, яке не порівнянне з тим, що знаходиться поза межею смерті, і чого ми не можемо навіть помислити. Можливо саме через це слова В. Янкелевича, що смерть піддається осмисленню точно так як Бог, час, свобода, або таїнство музики викликають відгук в кожному, хто думає про неї [2]. Знати, чим є смерть ми не можемо, оскільки вона належить до того, що ніяк не існує у власному емпіричному досвіді людини, її внутрішньому світу. Навіть коли ми спостерігаємо смерть, вона завжди є чужою. Про власну смерть ми можемо думати лише як про можливість, навіть розгортати її в

ЗАДУНАЙСЬКА ОПЕРАЦІЯ ВІЙСЬК РСЧА У ЧЕРВНІ-ЛИПНІ 1941 РОКУ	
Шишко О.Г.	400
АКСІОЛОГІЧНО-НОРМАТИВНИЙ ЕКСПЕРТНИЙ АНАЛІЗ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ СТРАТЕГІЙ	
Лар'яновський І.С.	402
ДО ПРОБЛЕМИ ФІЛОСОФСЬКОГО ОСМИСЛЕННЯ СМЕРТІ	
Пурцхванідзе О.В.	403
ПРО ПЕРСПЕКТИВИ ІНЖЕНЕРІЇ	
Шевченко Г.А., Мельник Ю.М.	404
АКТУАЛЬНІСТЬ І ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
Орлова В.О.	406
ІНФОРМАЦІЙНИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ В ХХІ СТОЛІТТІ	
Мамроцька О.А.	407
МОБІЛІЗАЦІЙНА ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА ЯК ВІДПОВІДЬ НА ЕКСТРАОРДИНАРНІ ВИКЛИКИ	
Дмитрашко С.А.	409
МОРАЛЬНІСТНА СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ	
Стояно О.О.	411
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ САМООСВІТИ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ АКТИВНОГО РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	
Черняк Г.А.	413
МОБІНГ В ТРУДОВИХ ВІДНОСИНАХ	
Осадча І.А.	415
МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ	
Віват Г.І., Філіпенко О.І., Гриньків О.В.	417
КУЛЬТУРА НАУКОВОГО МОВЛЕННЯ ЯК ПРЕДМЕТ ВИВЧЕННЯ	
Машарова Я.В., Казарян Т.Г., Шевчук О.В.	418
ДЕРЖАВА ТА МОВА В КОНТЕКСТІ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	
Лупол А.В.	419
ПРИЙОМИ ОПТИМІЗАЦІЇ СПРИЙНЯТТЯ ТА ЗАПАМ'ЯТОВУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ІНФОРМАЦІЇ	
Южакова О.І., Лакомська І.В.	420
ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗВО З ОРГАНІЗАЦІЇ І ПРОВЕДЕННЯ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ	
Сергєєва Т.П., Кананихіна О.М.	422
ГОТОВНІСТЬ СТУДЕНТІВ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ТА ТЕХНОЛОГІЯ КЕРУВАННЯ ЗДОРОВИМ СПОСОБОМ ЖИТТЯ	
Волкова Т.В., Гончарук Р.С.	425
ЗАХОЧЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ СИСТЕМИ ТАБАТА	
Халайджі С.В., Павлова Н.В.	427
ХАРЧУВАННЯ, ЯК ОДИН З ГОЛОВНИХ ЧИННИКІВ ВПЛИВУ НА СПОРТИВНЕ ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ- СПОРТСМЕНІВ	
Захлевська Т.В., Лаговська Н.Г.	429
ВПЛИВ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ НА ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ СТУДЕНТІВ	
Павлюк О.В., Болтомагіс Д.В.	431
РОЛЬ ОЗДОРОВЧОЇ ГІМНАСТИКИ В СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ЗВО	
Цапенко Л.М., Яготін Р.С.	433